

Riksdagens svar på regeringens proposition med förslag till lag om ändring av 51 b och 51 d §§ lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

Till riksdagen har överlämnats regeringens proposition nr 106/1996 rd med förslag till lag om ändring av 51 b och 51 d §§ lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet. Vid riksdagen har väckts lagmotionerna nr 62/1995 rd och nr 45/1996, båda med förslag till lag om ändring av ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet. Riksdagen har i ärendet

mottagit statsutskottets betänkande nr 40/1996 rd.

Riksdagen förutsätter att regeringen med det snaraste vidtar åtgärder som främjar i synnerhet de små och medelstora företagens självförsörjningsgrad.

Riksdagen har antagit följande lagar, den första på basis av regeringens proposition och den andra på basis av lagmotionerna:

Lag

om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 24 juni 1968 om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/68) 8 § 2 mom. samt 51 b och 51 d §§,

dessas lagrum sådana de lyder, 8 § 2 mom. i lag av den 30 december 1992 (1539/92) samt 51 b och 51 d §§ i lag av den 14 juli 1989 (661/89), som följer:

8 §

Premierna för en frivillig pensionsförsäkring som tagits för en bolagsman i ett öppet bolag och för en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag samt för en sådan aktieägare i ett aktiebolag som inte enligt 2 § 7 mom. lagen om pension för arbetstagare vid tillämpningen av lagen skall anses stå i arbetsförhållande till bolaget, är avdragbara med samma begränsningar som de vilka enligt 96 § inkomstskattelagen gäller för rätten för en skattskyldig att avdra premierna för en livförsäkring som han tagit för sig själv.

51 b §

När den skattskyldige från sin rörelse eller sin yrkesverksamhet till sin privata hushållning tar ut omsättnings- eller anläggningstillgångar eller annan egendom, tjänster eller andra förmåner eller rättigheter, anses ett belopp som motsvarar den ursprungliga an-

skaffningsutgiften för den uttagna rättigheten eller förmånen eller ett lägre, sannolikt överlåtelsepris utgöra överlåtelsepris.

När en delägare i en sammanslutning sätter in egendom eller rättigheter i sammanslutningen anses vid beskattningen av delägaren egendomens sannolika överlåtelsepris vid tidpunkten för insättningen utgöra överlåtelsepris. Vid beskattningen av sammanslutningen anses samma belopp utgöra anskaffningsutgift för egendomen eller rättigheten.

När en delägare i en sammanslutning från sammanslutningen tar ut fastigheter, byggnader, konstruktioner, värdepapper eller rättigheter anses egendomens eller rättighetens sannolika överlåtelsepris utgöra överlåtelsepris. För annan egendom eller andra tjänster eller förmåner som tagits ut ur sammanslutningen anses den ursprungliga anskaffningsutgiften eller ett lägre, sannolikt överlåtelsepris utgöra överlåtelsepris. Vid beskattningen av delägare i sammanslutningen

anses ett belopp som vid beskattningen av sammanslutningen betraktas som överlåtelsepris utgöra anskaffningsutgift.

51 d §

Vid beskattningen av ett samfund som upplöses anses ett belopp som motsvarar det sannolika överlåtelsepriset för omsättnings-, investerings- och anläggningstillgångarna och annan egendom utgöra överlåtelsepris.

Vid beskattningen av öppna bolag och kommanditbolag som upplöses anses såsom överlåtelsepris på egendom, förmåner och rättigheter ett belopp som vid privatuttag betraktas som överlåtelsepris enligt 51 b § 3 mom.

Denna lag träder i kraft den 1997.
Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1997.

L a g

om ändring av ikraftträdelsestadgandet i lagen om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till ikraftträdelsestadgandet i lagen den 30 december 1992 om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (1539/92) ett nytt 21 mom. som följer:

21. Utan hinder av vad som stadgas ovan kan det länsskatteverk som verkställer beskattningen av särskilda skäl, när detta är nödvändigt för att ett företag skall kunna fortsätta sin verksamhet och bevara arbetstillfällena, på ansökan bevilja företaget tillstånd att använda övergångsreserveringen eller en del av den eller räkna den eller en

del av den som skattepliktig inkomst under skatteåret 1998 eller 1999. Ansökan skall göras innan beskattningen har slutförts för det skatteår under vilket övergångsreserveringen senast hade bort användas eller räknas som skattepliktig inkomst.

Denna lag träder i kraft den 1997.

Helsingfors den 3 december 1996